

[UDDRAG]

Krageungen

Bodil Bredsdorff

KAPITEL 1

Ved en lille vig, hvor en bæk løb ud i havet, lå tre huse. Det vil sige, det ene var ikke et hus mere. Det var en ruin, kun det nederste af murene stod tilbage.

Det andet hus var også ubeboet. Der var hul i taget, og regn og vind havde skuret kalken af, så man kunne se de grå, tilhuggede sten, det var bygget af.

Det tredje hus lå helt nede ved vandet. Det var hvidt med en skorsten ved hver gavl. I det boede en pige sammen med sin bedstemor. Der boede ikke andre.

Der var ganske stille bortset fra lyden af småstenene på den lille strand, som blev kuret frem og tilbage over klippegrunden af dønningen, og bækkens rislen. En ørn lod sig føre af vinden ud over vandet. Der steg lidt røg op af den ene skorsten.

Inde i huset var pigen ved at tænde op i ildstedet. Hun gravede gløderne frem under asken og lagde tørre lyngkviste over dem og pustede og pustede, til ilden tog fat, og de små, klare flammer oplyste hendes ansigt.

Hendes øjne var mørkeblå, næsten sorte i det svage lys. Hendes næse var stor og buet. Håret mørkt og stridt og helt kort foran, hvor ilden havde svedet det af.

Ilden knitrede i lyngen, og hun lagde større stykker brænde på, drivtømmer, silkeglatte og grå af havet.

„Nu er det vel det gamle, du tager?“ lød det henne fra bænken.

„Ja, ja,“ sagde pigen.

